

så de midler, der ligger i EU, som kun kan hjemtages, hvis den danske stat også kommer med sin andel, er noget, vi i fællesskab vil sørge for kommer til at ske, og at hr. Leif Mikkelsen vil stå sammen med os andre for at få presset regeringen til at opføre sig klogt, hvis det er sådan, at det imod hr. Leif Mikkelsens forventning ikke skulle være sket?

Det kan være, vi har forskellige forventninger.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Om fornuftige ting står jeg gerne sammen med hr. Ole Stavad, men der er sikkert grund til at tænke sig meget godt om, inden man nu tror, at der er nogen særlig fremdrift.

Kl. 10.40

Jeg har peget på, at regeringen har klare udmeldinger om, at man har en politik, der siger, at der, hvor der er EU-midler at hjemtage, vil man fastholde den politik, at når der kræves medfinansiering, vil man skaffe disse midler.

Det er spørgeren, der taler specifikt om fiskeri, det er ikke mig. Jeg siger bare, at det er regeringens politik, det står i regeringsgrundlaget, uden at det skal udmøntes på enkeltområder. Det er regeringens politik, og den vil blive forfulgt.

Formanden:

Vi har nu afviklet 18 korte bemærkninger, og jeg siger tak til hr. Leif Mikkelsen. Så går vi videre i ordførerrækken til hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Det var jo ganske vanskeligt at få et helt endegyldigt svar fra hr. Leif Mikkelsen i den sag om hjemtagelse af EU-midler, men det er jo sådan, at ministeren senere skal besvare spørgsmål på det her område, og jeg er helt sikker på, at ministeren så også vil give et helt bindende tilsagn om, at man vil sikre, at disse EU-midler på fiskeriområder bliver hjemtaget. Det må man forvente, alt andet er jo sådan set det glade vanvid.

I politik kan man vente på, at det sker, eller også kan man påvirke udviklingen. Jeg sad og tænkte på under den forrige talers indlæg, at i Venstre venter man på, at det sker, og så mener man, at så går det hele nok. Jeg synes, det er langt vigtigere, at man forsøger at påvirke udviklingen.

Som aftalt har regeringen udarbejdet den årlige regionalpolitiske redegørelse, som skal give

et overblik over den regionale udvikling. Spørgsmålet er så, om den redegørelse gør det, eller det mest er fine ord.

Det, som er afgørende, er, om vi med de beslutninger, der træffes her i Folketinget, sikrer, at hele landet udvikler sig med lige muligheder for borgerne, uanset om man bor i en storby eller i et udkantsområde. Eller sker der det, at vi rent faktisk ser en skævvridning af landet?

Læser man ukritisk regeringens redegørelse – og det synes jeg måske nok jeg havde på fornemmelsen at hr. Leif Mikkelsen havde gjort – tegnes der et billede, som er langt mere positivt end virkeligheden.

I redegørelsen nævner man bl.a., at man satser på fødevareforskningen, og jeg tror, det må undre de folk, der arbejder på det område, idet de lige præcis nu står i den situation, at omkring 120 medarbejdere skal opsiges inden for fødevareforskningen, som jo er noget, der har helt afgørende betydning. Men her lægger man det frem som et eller andet, regeringen har gjort et stort nummer ud af. Det hænger ikke alt for godt sammen.

Hen over foråret har den statslige beskæftigelse jo været meget diskuteret. I den regionale redegørelse for 2005 vælger regeringen alene at opgøre beskæftigelsen efter Danmarks Statistik, der jo ikke er opdateret til dato. I redegørelsen for 2004 havde man et ganske stort afsnit, hvor Personalestyrelsen opgjorde beskæftigelsen helt up to date. Det har man udeladt her, og det kan man godt undre sig over. Jeg synes, at ministeren burde svare på, hvorfor man har taget disse oplysninger ud af den regionalpolitiske redegørelse her fra 2005. Det betyder jo netop, at vi ikke får et retvisende billede af, hvordan den statslige beskæftigelse er faldet.

For det, man skriver i den regionalpolitiske redegørelse, er jo, at faldet er sket jævnt over hele landet, og at det største fald er sket i København. Men går man ned og ser på, hvordan virkeligheden er, og spørger, om de oplysninger nu kan være korrekte, så ser det jo ikke ud til at være tilfældet.

Finansministeren har været så venlig at oversende Personalestyrelsens tal her til Folketinget, og der kan man se, at reduktionen af statsansatte rammer ufattelig skævt og netop hårdest i de svageste regioner: Ærø 51 personer eller 58 pct., Skagen 100 personer, Tønder, Rudkøbing, Læsø, Lemvig osv. osv. Faldet sker altså først og fremmest i disse udkantsregioner, hvor man har store problemer. Det skjuler man totalt i den redegø-